Se patinează în Poiana

Dezmințită și reconfirmată de cîteva ori succesiv, după variațiile de temperatură și ultimele „asalturi" ale constructorilor brașoveni, vestea noului start dat patinajului la Poiana Brașov are, în sfîrșit, temei definitiv. Pentru prima oară, se patinează pe gheață artificială la altitudine, în Carpații noștri. Evenimentul, de importanță deosebită, înscrie o nouă filă în istoria patinajului românesc, deschide o poartă spre performanțe mai înalte.

Dar poate tot atît de îmbucurător este că alături de dreptunghiul de gheață dintre brazii Poienii, pe care-i asigură compresoarele, alte oaze ale patinajului răsar în stațiunile de munte. La Predeal, inițiativa de anul trecut, cînd s-a inaugurat primul patinoar natural, de la poalele Clăbucetului, este întregită în această iarnă de un nou teren de gheață, pe locul celui de baschet și volei, din centrul orașului. După 20 de ani, se patinează și la Sinaia, pe spațiul larg al terenului de fotbal, transformat în oglindă lucie. Exemplul, izolat la noi, al patinoarelor de altitudine de la Tușnad și Lacul Roșu începe abia acum să fie urmat.

De fapt, este stranie această întîrziere. Patinajul a fost din totdeauna asociat cu stațiunile de sporturi de iarnă, situate la înălțime. La St. Moritz, la Davos, la Garmisch, sau la Alma Ata, au crescut generații de patinatori, acolo a fost de multe decenii fief-ul sportului gheții.

Din acest punct de vedere, la noi s-a făcut notă discordantă, pînă acum. Localitățile carpatine și-au creat aureolă doar în schi și — afară de cele două excepții notate mai sus — niciodată în patinaj. Un patinoar părea multora nelalocul lui în Predeal, de pildă, unde agrementul mai facil al lunecușului pe panta de schi nu admitea nici o altă concurență.

Concepțiile s-au schimbat și popularitatea crescîndă a patinajului, devenit o adevărată „modă" și în orașele noastre, obligă la alte soluții. Inovări pe care le înregistrează cu satisfacție orice iubitor al acestei atractive și deopotrivă utile discipline. Iar cînd am văzut acum, în zilele vacanței școlare de iarnă, coborînd din tren, la Brașov și pe Valea Prahovei, sumedenie de copii și tineri purtîndu-și patinele pe umeri, am meditat îndelung la aceste schimbări în bine, care reprezintă și o garanție a succeselor sportive dintr-un viitor apropiat.

În curînd, pe patinoarul artificial din Poiana Brașov vor răsuna primele lovituri de coasă, sau acordurile muzicii însoțind evoluția patinatorilor artistici. Să nu se limiteze la atîta doar, activitatea patinajului la altitudine. Alături, pe gheața naturală a lacului din aceeași Poiană, patinajul trebuie să continue, pe scară cît mai largă. Amatori sînt destui.

Rd. V.

Acești tineri sînăieni, iubitori de hochei și patinaj, tau din nou drumul gheții

Foto: AUREL NEAGU

Turneul tenismanilor români în Cuba a fost util

— Interviu cu secretarul federal, A. LĂZĂRESCU —

O fotografie înaintea antrenamentului: cei trei tenismani români G. Bosch, C. Popovici și I. Șantei

Între 2 și 18 decembrie, trei dintre tenismanii noștri, Günther Bosch, Constantin Popovici și Ion Santei, sub conducerea secretarului general al federației de resort, Alexandru Lăzărescu, au fost oaspeții sportivilor cubanezi. Au avut loc antrenamente comune și o serie de întîlniri amicale, aproape toate (cu excepția celor din localitatea Camagüey) desfășurîndu-se în nocturnă. La reîntoarcere, secretarul federal ne-a împărtășit cîteva dintre impresiile culese cu ocazia vizitei în țara din Marea Caraibilor.

— *Cîte meciuri a susținut selecționata română și care au fost rezultatele?*

— În total șapte întîlniri cu reprezentativa Cubei, toate fiind cîștigate de echipa noastră: 4—0, 3—1 la Havana, 4—0 (Artemisa), 3—1, 4—0 (Cardenas), 4—0 4—0 (Camagüey). Nu s-a pierdut nici o partidă de simplu, ci numai două de dublu: Bosch-Popovici și Bosch-Santei în fața aceluiași cuplu: Camaroti-Medina. Cei mai bine s-a prezentat Bosch.

— *Iar de la gazde?*

— Humberto Camarotti, campionul țării sale. El are 19 ani. Apoi Juan Manuel Britto (18 ani), Ricardo Medina (19 ani), Francisco Acosta (17 ani) și Manuel Suarez — tot 17 ani.

— *Care este valoarea tenismanilor cubanezi și în ce stadiu se găsește sportul alb în această țară?*

— Jucătorii amintiți, adică cei mai buni din Cuba, se află la nivelul campionilor noștri de juniori — Dumitru Hărădău, Viorel Sotiriu. În privința dezvoltării tenisului în această țară, să vă ofer cîteva date. Există vreo 25—30 de terenuri de pămînt și încă 70—80 din ciment. Tenisul se predă ca materie de sine stătătoare în anumite școli speciale. De pildă, la „Ecuela de iniciacion deportiva escolar" (E.I.D.E.). Asemenea școli (pentru clasele 1—8) sînt la Havana (3) și cîte două în fiecare din cele șase provincii ale Cubei. Gradul următor este „Ecuela superior perfectionamento atletico" — E.S.P.A. (clasele 8—11) cu elevi avînd vîrsta de peste 16 ani, majoritatea fiind sportivi în echipele de juniori ale țării. Treapta ierarhică superioară de învățămînt unde se predă și tenisul o constituie Universitatea sau „Ecuela superior education fizic" — E.S.E.F. După patru ani, absolvenții devin profesori de educație fizică. Tenisul cubanez dispune în prezent de un număr de 40 de instructori, din care opt sînt recrutați din rîndul foștilor jucători, iar restul au urmat mai întîi un curs de un an la E.S.E.F. Se acordă multă atenție competițiilor (pe trei categorii) deschise copiilor. De asemenea, sînt organizate și concursuri de clasificare pentru elevi.

— *Cu ce concluzii ați revenit?*

— Turneul a fost util pentru ambele părți. Jucătorii noștri au avut posibilitatea să-și continue activitatea în aer liber și în această lună, de obicei friguroasă la noi. De asemenea, schimbul de experiență efectuat a fost interesant și am fost bucuroși că am putut fi de folos tenismanilor cubanezi, care ne-au înconjurat cu multă prietenie.

C. COMARNISCHI

CLASAMENTELE CELOR MAI BUNI TENISMANI ROMÂNI AI ANULUI 1968

Comisia de competiții și clasificări din cadrul F.R.T. ne-a adus la cunoștință clasamentele celor mai buni jucători de tenis pe anul 1968. Iată-le:

CATEGORIA ONOARE, FEMEI: Eva Stăncescu; BĂRBAȚI: Gh. Viziru, T. Bădin, C. Caralulis, Gh. Cobzuc și A. Schmidt.

CATEGORIA I: BĂRBAȚI: 1. Ilie Năstase, 2. Ion Țiriac, 3. Sever Dron, 4. Günther Bosch, 5. Petre Mărmureanu, 6. Ion Santei, 7. Constantin Popovici, 8. Viorel Marcu, 9—10. Sever Mureșan și Constantin Năstase, 11. T. Ovici, 12. C. Dumitrescu, 13. Gh. Boaghe, 14. L. Boldor, 15. D. Hărădău, 16. Gh. Komoroczi, 17. I. Kerekeș, 18. Z. Nagy, 19. A. Balogh, 20. E. Takacs, 21—22. P. Dumitrescu și A. Sûto, 23. A. Cruceanu, 24. P. Hutter, 25. E. Horvath, 26. A. Sajti, 27. L. Szabo, 28. N. Mita, 29. V. Sotiriu, 30. I. Spătaru, 31. A. Somogyi, 32. E. Stan, 33. N. Mirea, 34. C. Hirju, 35. A. Navrotki, 36—37. C. Hulpe și A. Mitrache, 38. I. Diaconescu, 39. Z. Nemeth.

FEMEI: 1. Iudith Dibar, 2—3. Julieta Boboc și Agneta Kun, 4. Ecaterina Horșa, 5. Eleonora Dumitrescu, 6—7. Mariana Ciogolea și Hermina Zurălău, 8. Vela Rado, 9. Felicia Bucur, 10. Lucia Tănăsescu, 11. Valeria Balaj, 12. Florica Butoi, 13. Aurelia Cîrnaru, 14—15. Aneta Verone și Doina Sîrbu, 16. Sanda Dron, 17—21. Elena Takacs, Elena Cotuna, Vera Dudaș, Zoica Tudose și Mariana Oargă, 22. Constanța Turea, 23. Heide Negrea, 24. Adriana Călina, 25. Anca Florești eanu, 26. Maria Bauer, 27. Ana Breda, 28. Valeria Lobotka.

AZI, ÎN SALA FLOREASCA

FESTIVALUL MINIBASCHETULUI!

● Ultimele partide din „Cupa federației" ● Marșul micilor baschetbaliști

Am urmărit, ieri toată ziua, evoluția echipelor de minibaschet care participă la turneul final al „CUPEI FEDERAȚIEI". Adică, la trofeul pus în joc de cel mai înalt for al baschetului din țara noastră. Vă imaginați, deci, ce încleștare de forțe, ce întreceri dramatice au fost pe teren? Noroc că subsemnatul și-a păstrat calmul și a continuat liniștit să facă cronica acestor teribile partide!...

Acum, bunăoară, sîntem în min. 19 de joc al partidei-derby dintre formația de fete a Liceului nr. 35 din Capitală și echipa Școlii generale nr. 1 din Tr. Măgurele. Baschetbalistele își dispută întîietatea în cadrul categoriei 11—12 ani. Pe panoul electric din sala Floreasca, scorul este favorabil pionierelor din Tr. Măgurele. Suporterii, însă, încurajează frenetic pe bucureștence, acestea recuperează din handicap aruncînd la coș din orice poziție, și cînd meciul ia sfîrșit, scorul este de 35—35! Așadar, prelungiri...

După o scurtă întrerupere jocul se reia. Prima care înscrie este Narcisa de la Tr. Măgurele: *bucuria mare în tabăra oaspetelor.* Pentru puțin timp, însă, deoarece elevele de la „35" egalează printr-un splendid coș de la semidistanță: *entuziasm, lacrimi de fericire pe obrajii școlărițelor din București.* Încă un punct, apoi încă unul și, la sfîrșitul minutelor rezervate acestei „a cincea reprize", scorul arată iar egal: *40—40!* Din nou prelungiri! Noroc că reporterul își păstrează calmul și... Ei, da, în acest moment au înscris micile baschetbaliste de la Tr. Măgurele: 42—40 PENTRU ELE. Ba, nu: acum, la un contraatac, a marcat și pivotul formației „35". Ultimele secunde și mult privita tabelă de marcaj arată — în final — 45—42 în favoarea elevelor de la Liceul nr. 35. Aplauze pentru cele două formații!

Meciuri frumoase au fost multe. Abia astăzi, însă, cu ocazia ultimelor întreceri vom cunoaște cîștigătorii. Ei vor fi premiați în cadrul festivalului care va începe la ora 16.30. Cîteva cuvinte despre această mare sărbătoare minibaschetbalistică de astăzi, din sala Floreasca. Ea este organizată de Consiliul municipal București al organizației pionierilor, de către Consiliul municipal București pentru educație fizică și sport, în colaborare cu Federația română de baschet.

Din program: la ora 16.30 DEFILAREA CELOR 24 DE ECHIPE PARTICIPANTE la acest turneu final al „Cupei federației". Apoi, alinierea formațiilor pe teren. În continuare, maestrul emerit al sportului *Andrei Folberi* (antrenorul echipei de minibaschet Steaua) va prezenta raportul președintelui F.R.B. După aceasta, un grup de școlari sportivi conduși de neobositul profesor de educație fizică *Stelian Gheorghiu* va interpreta (în premieră) „MARȘUL MICILOR BASCHETBALIȘTI". Urmează O DEMONSTRAȚIE TEHNICĂ A LOTULUI NAȚIONAL DE BASCHET JUNIORI, după care... o demonstrație „tactică" a actorului OVID TEODORESCU intitulată „CUM NU TREBUIE SĂ FIE UN BASCHETBALIST" ș.a.m.d.

Eram să încheiem, uitînd un lucru foarte important: cu ocazia acestui festival, organizatorii invită în tribunele sălii Floreasca pe toți elevii iubitori ai baschetului. Deci, INTRAREA GRATUITĂ!

T. VASILE

„SECȚIA 1969"

(Urmare din pag. 1)

JOCURI DIN PITEȘTI, în ale cărei tribune vor lua loc peste 1 000 de spectatori. Soluția acestei construcții este foarte interesantă, originală — aș putea spune — prin cadrele exterioare care susțin partea de acoperiș. Vor fi date în folosință, de asemenea, TREI NOI SĂLI DE SPORT ÎN ORAȘUL CONSTANȚA (pentru antrenamentul boxerilor, luptătorilor și gimnaștilor, cu un spațiu de cazare pentru circa 70 de sportivi), O SALĂ DE SPORT ÎN ORAȘUL CĂLĂRAȘI, o... vă grăbiți?

— Nu, continuați.

— **Partea a doua a „SECȚIEI 1969" cuprinde machete de construcții sportive cu mențiunea „SE VA LUCRA ÎN CONTINUARE". Rețineți, deci sala de sport din Ploiești, cu 2 000 de locuri; bazinul acoperit de înot de la Brăila; patinoarul artificial și complexul sportiv de la Galați** (cu o sală de 2 000 de locuri, un bazin descoperit de înot și o popicărie cu patru piste). În sfîrșit, ultimul capitol intitulat „SE VOR ATACA ÎN 1969". El cuprinde, în ordine: o sală de sport cu 2 000 de locuri, în orașul Iași; un patinoar artificial la Suceava; o sală de jocuri la Deva; PRIMUL PATINOAR ARTIFICIAL ACOPERIT DIN ȚARĂ (la Miercurea Ciuc). VA FI ACOPERIT, de asemenea, ȘI PATINOARUL ARTIFICIAL „23 AUGUST" DIN CAPITALĂ (folosindu-se o soluție tehnică modernă), înlocuindu-se totodată instalația frigorifică a platformei de patinat.

Aceasta ar fi, în mare, „SECȚIA 1969" a construcțiilor sportive din țară!

Și, oprindu-se din nou în dreptul hărții cu primele stadioane, săli și patinoare construite în țară, vizitatorul nostru va accepta formula „BĂTRÎNA SALĂ FLOREASCA", gîndindu-se cu satisfacție la noile arene sportive care s-au înălțat și se înalță mereu, la viitoarea sală de sport de 12 000 de locuri din București, la a cărei documentație tehnică se lucrează în prezent.

CRITERIU PENTRU NERVI

(Urmare din pag. 1)

plicăm casierițelor*), necesitățile profesionale de a ajunge la Cota 1400 și apoi la Vîrful cu Dor, ca și dispoziția șefilor săi de la Getax (crezînd că aceasta a fost transmisă), ne-am expus unei explozii de pură isterie încă mai înainte de a putea scoate o singură vorbă. Funcționara a fost deosebit de activă: a telefonat postului de miliție local, a telefonat conducerii stației Getax și a făcut ceea ce se cheamă (rugăm să ne scuzați) un bilci indescriptibil în prezența noastră și a turiștilor străini.

După o oră și jumătate de așteptare am renunțat; concursul începuse desigur iar taxiul urcă în 30 de minute, telefericul în alte 30, deci...

Trecînd cu regret peste faptul că nu vă putem informa despre principalul eveniment sportiv intern al zilei și cerîndu-ne scuzele de rigoare, vrem să sesizăm organelor în drept din municipiul Sinaia, dar și celor de la Ploiești, cele întîmplate. O facem din mai multe motive: **sezonul este abia la început; turiștii, dar și sportivii, mereu mai numeroși, trebuie SERVIȚI căci A SERVI PUBLICUL este însuși scopul existenței unei stații de Getax în orice oraș al țării.** Pentru aceasta sînt necesari însă oameni capabili să priceapă ei cei dintîi care le sînt obligațiile, nu ca cei cu care am avut prilejul să ne întîlnim ieri dimineață, fie și pe cale telefonică. Pe de altă parte, ieșirile grosolane, chiar și din partea unei femei, mergînd pînă la injurii pe care tiparul nu le suportă, față de clienți, recurgerea la amenințare și la organele forței publice (care în treacăt fie spus nu s-au prezentat în următoarele 75 de minute de la solicitare) sînt incompatibile cu atitudinea oricărui funcționar care vine în contact cu publicul.

Și un ultim amănunt: **anul trecut ziarul nostru a mai sesizat într-o serie de articole** (unul dintre ele intitulat: **„Un taxi pentru Bucegi"**) **a**nomaliile de la această stație de Getax din Sinaia. După cît se pare, și mai ales din nefericire, fără eficiența sperată. **Poate că de data aceasta vor exista urechi care să audă. Și oameni ce știu să ia măsuri.** În ambele ipoteze nu e necesar ca ei să fie din Sinaia...

* Cerem scuze celorlalte posibile salariate ale Getax-ului din Sinaia pentru bănuiala care ar putea cădea și asupra lor, dar nu am putut afla nici din gura inginerului șef al Getax-ului numele salariatei în cauză. Precizăm deci că este vorba de acea persoană, care a fost în servici ieri dimineață.

PRINTRE BRAZII VACANȚEI

(Urmare din pag. 1)

tectonic, și murmurul neobosit al pîrîului fierbător — Bicazul.

Loc de meditație, dar mai ales de reală destindere, dătător — prin climatul său plăcut, prin aerul său — de forțe proaspete, de noi energii. Am zăbovit în descrierea farmecelor stațiunii nu numai pentru că — fără vrere — am fost ispitiți de ele, ci și pentru că Lacul Roșu, cu toate darurile sale, a devenit de cîțiva ani o gazdă îndrăgită de constanții ei vizitatori hibernali, elevii în vacanță.

● Un numitor comun — tinerețea

În acest decor de basm, la două zile după ultimul clopoțel al primului trimestru, aproape 400 de școlari și școlărițe, cifră de vîrf pe răbojul taberelor, și-au stabilit, prin grija Ministerului Învățămîntului, sediul pentru două săptămîni.

Impresionează larga reprezentare geografică: Bacău, Arad, Constanța, Brașov, Ploiești, Timișoara, București, Piatra Neamț, Giurgiu, Tg. Mureș, Galați, Iași, Dej, Satu Mare, Sibiu, Oradea. S-au întîlnit aici, într-un colocviu prelungit de vacanță, cei mai vrednici elevi ai școlilor sportive și ai liceelor cu program de educație fizică. Precizăm: componenți ai echipelor clasate pe primul loc în divizia școlară și de juniori, toți cu cartea de vizită (de loc neglijabilă) a fruntașilor la învățătură.

Cu riscul de a produce mici decepții pentru orgoliul în floare, transmitem cîteva nume care, sperăm, cît de curînd vor da satisfacție dascălilor sportivi. În prealabil, un amănunt pitoresc, dar și semnificativ, pentru extinderea pasiunii sportive în familie, care a și făcut înconjurul stațiunii: actuala stațiune de iarnă se desfășoară aici în zodia... gemenilor. Printre ei: frații *Horațiu* și *Tudor Tamaș* din Dej, omonimii lor *Barbara* și *Clara Tămaș* din Satu Mare, surorile *Rodica* și *Greta Morărescu* din Bacău, *Daciana* și *Marilena Roman* din Ploiești, frații *Cornel* și *Doru Gligu* sau *Radu* și *Dan Gîrleanu* din Timișoara. Atenție federației de specialitate — toți sînt voleibaliști cu veleități! Pînă la consacrare, însă, cele șase perechi de gemeni, tocmai bune pentru două echipe, s-au decis să-și organizeze aici un „club" aparte și o pregătire comună.

Enumerarea nu se poate limita la imprevizibilul geneticii. Și, dînd „Cesarului ce e al Cesarului" să amintim că am cunoscut și alți ambasadori ai sportului școlar, care și-au dedicat timpul lor liber baschetului. Cîteva din multele exemple: *Mona Ciurtea, Luminița Pop* și *Doina Georgescu* din echipa școlii sportive din Brașov, campioană de junioare, *Viorica Palai* din Satu Mare, din lotul național al speranțelor, *Gh. Milea* și *Gh. Dorneanu* din Constanța, *M. Husan, M. Mircea* și *D. Năsăudeanu* din Tg. Mureș, ultimul o promisiune autentică, cel puțin ca înălțime — 1,87 m la 14 ani.

Vîrsta fragedă nu trebuie să ne mire, ea fiind — după cum este știut — una din condițiile primordiale ale specializării. Ceea ce surprinde plăcut este, însă, tinerețea profesorilor coordonatori. 75 la sută au un stagiu sub 5 ani în învățămînt, iar *Elena Barbu* (Constanța), *Marțian Constantinescu* (Pitești) se află la prima lor tabără sportivă... În acest sens, experiența *Lacului Roșu* poate fi rodnică, între cele două categorii de tineri fiind o mai bună înțelegere. De altfel, aceasta este și ideea de bază a directorului taberei, prof. *Arcadie Blîndu*, ce-i drept, cu o mai îndelungată experiență la catedră: *„Am venit aici nu pentru o specializare propriu-zisă, preocuparea aceasta rămîne, desigur, în atenția noastră. Trebuie, însă, să dăm posibilitate copiilor să facă cît mai multă mișcare în condițiile optime ale acestei așezări de munte, care ne-a oferit și ninsoarea atît de zgîrcită pînă acum. Regret doar că prea puține dintre delegații au sosit echipate cu schiuri..."*

Programul taberei răspunde acestor gînduri și preocupări pe care le considerăm firești, utile. Pregătirea fizică generală se realizează prin aproape 5 ore zilnic de drumeție, prin excursii la Cheile Bicazului, pe Suhardul Mic, la „Ucigașul", pe coronamentul Lacului Roșu. Pentru cei prevăzători, care și-au adus, totuși, schiuri, au fost rezervate ore pe pîrtia de pe Suhardul Mare.

Dar serile, cum sînt ele petrecute? Un program cultural-distractiv a fost prevăzut în amănunt. Vizionări de filme, audiții muzicale, nelipsitele concursuri de verificare a cunoștințelor geografice, istorice și, bineînțeles, sportive, confruntări ale celor mai talentați dansatori. Casa de cultură se străduiește să facă față avalanșei de cereri. Așa cum ne spunea *Ioan Ferenczi*, cel care răspunde de activitatea culturală în stațiune, oferta este sub cerere. La prima vedere, cele 14 000 de volume ale bibliotecii ar fi suficiente, totuși se constată că cea mai mare parte a inventarului este degradat, că titlurile n-au mai fost de mult împrospătate, iar cartea sportivă este literalmente absentă. Nici unica masă de tenis, cele șase jocuri de șah sau singurul joc mecanizat nu mai corespund solicitărilor în creștere. Și atunci, pînă la o ameliorare a lucrurilor, la care forurile în drept ar avea un cuvînt de spus, tînărul coordonator al activității culturale, parcă stînjenit, fără vină, de aceste mijloace modeste, s-a oferit să-și dea concursul ca îndrumător turistic. Un exemplu în deplină concordanță cu tinerețea taberei...

● Pentru ca Lacul Roșu să nu rămînă doar un decor de basm

N-am fi dorit un asemenea epilog însemnărilor noastre de vacanță, dar el este strict necesar impus de realitățile terenului. Fiindcă oricît de frumoasă ar fi stațiunea Lacul Roșu, oricît de irezistibile farmecele sale naturale, ea nu-și va pune în valoare posibilitățile majore dacă mîna omului nu va interveni cu darnică hărnicie. Așezarea merită și poate să devină o stațiune permanentă, fără pauze în fluxul vizitatorilor, fie ei din țară sau de peste hotare. Din păcate, acestei pitorești așezări montane îi lipsesc cam multe.

Iarna, din cauză că majoritatea vilelor n-au asigurate mijloace de încălzire, se folosește doar 35 la sută din capacitatea de cazare. Amenajările sportive sînt ca și inexistente. Singura pîrtie pentru „alpine", de aproape 2500 m, a fost abandonată cam de mult, fiind acum improprie. De patinoar, nici vorbă! Printre altele, să notăm și „amănuntul" că unicul magazin local nu dispune de nici o pereche de schiuri și nici de săniuțe! În perspectiva mai îndepărtată a dezvoltării turistice, localnicii sînt, desigur, depășiți de cerințe. Se pare că O.N.T. are în vedere îmbunătățiri radicale chiar în sezonul viitor, pentru rentabilizarea acestui autentic monument al naturii. De asemenea, gospodarii județului Harghita intenționează să contribuie la „reanimarea" locului. Specialiștii din Miercurea Ciuc și Gheorghieni s-au constituit într-o comisie care va purcede, în primele zile ale noului an, la o serie de amenajări sportive. Pîrtia de pe Suhardul Mare este vizată direct (ea urmînd să fie dotată și cu un teleferic), ca și 2—3 pante mai accesibile pe Suhardul Mic, dintre care una să fie înzestrată cu un baby-lift. Cît privește patinajul, există un proiect de bitumizare a unei vaste porțiuni lîngă strand, pentru o pistă clasică de viteză — 400 m. Vara, terenul va putea fi utilizat pentru jocuri sportive.

Cîți iubitori ai drumeției și sportului n-ar fi nerăbdători să facă popas în această perlă a Carpaților Orientali!